Bài Hai

Giai đoạn thứ nhì của sách Nhã Ca–
Được kêu gọi để được giải cứu khỏi bản ngã qua sự hiệp một với thập tự giá

Đọc Kinh văn: Nhã. 2:8–3:5; Mat. 3:13-17; 21:32; 16:24

I. Chúng ta phải thấy rằng sách Nhã Ca chỉ dẫn chúng ta vào sự hiểu biết và nhận biết Christ là Vua phục sinh, thăng thiên, ngự ngai và sắp đến của chúng ta, được hình bóng bởi Sa-lô-môn:

A. Giai đoạn thứ nhất trong sự theo đuổi của người yêu tìm kiếm khải thị việc Vua có ý nghĩa nhiều như thế nào đối với nàng; nhưng trong giai đoạn theo đuổi thứ nhì của nàng, Vua là trung tâm, và đó chính là lúc Vua đánh giá cao nàng, ngắm xem nàng và khao khát nàng—2:14.

B. Trong giai đoạn thứ nhất chúng ta theo đuổi Christ, đó là Christ dành cho tôi; bây giờ, đó là tôi dành cho Christ; Thi thiên 45 khải thị rằng nếu chúng ta có tình yêu trìu mến dành cho Chúa Jesus, Đấng là Vua của chúng ta, thì lưỡi chúng ta sẽ là ngòi bút của văn sĩ có tài, sẵn sàng viết ra tình yêu của chúng ta dành cho Ngài và sự ngợi khen của chúng ta dành cho Ngài bằng kinh nghiệm và sự vui hưởng Ngài của chúng ta về mọi điều Ngài là—c. 1; Mat. 12:34b; 2 Cô. 3:3, 6; Ês. 6:5-7.

II. Trong Nhã Ca 2:8–3:5, người yêu của Christ được Ngài kêu gọi để được giải cứu khỏi bản ngã qua sự hiệp một của nàng với thập tự giá; có ba từ liệu quan trọng giúp chúng ta giải thích phần này—*thập tự giá, bản ngã* và *sự nội quan.*

III. "Ấy là tiếng của người yêu dấu tôi!/ Kìa, người đến, / Nhảy qua các núi, / Vượt qua các đồi. / Người yêu dấu tôi giống như con linh dương hay là con hươu tơ. / Kìa, người đứng sau tường chúng tôi; / Người nhìn qua cửa sổ, / Người liếc nhìn qua chấn song"—2:8-9:

A. Sau khi người tìm kiếm Chúa có được một thành công nào đó trong việc theo đuổi Christ để được thỏa mãn, nàng rơi vào sự nội quan là điều trở nên sự tách biệt như bức tường ngăn nàng khỏi hiện diện của Christ—c. 9.

B. Sự nội quan là tra xét bản ngã bằng cách nhìn vào và phân tích bản ngã; bản ngã được cấu tạo bằng sự nội quan—đc. 1 Cô. 4:3-4.

C. Chúng ta phải xoay khỏi mọi sự mà hướng về Jesus; bản ngã của chúng ta không đáng để nhìn ngắm—Hê. 12:1-2a; Gi. 3:14-15; 12:31-32; Dân. 21:4-9.

D. Việc Ngài nhảy qua các núi và vượt qua các đồi giống như con linh dương hay con hươu tơ tượng trưng cho quyền năng phục sinh của Christ để đắc thắng mọi khó khăn và chướng ngại; là quyền năng phục sinh, Ngài là Đấng Christ nhảy qua núi và vượt qua đồi—Nhã. 2:8-9.

E. Người tìm kiếm Chúa bị nản lòng vì sự nội quan của mình, nhưng Chúa đang kêu gọi nàng vào mùa xuân—cc. 10-11; đc. Hê. 3:7-8; Gi. 8:58.

F. Khi nàng nhìn vào chính mình, đó là mùa đông của kì ngủ đông; khi xoay nhìn Đấng Christ phục sinh thì nàng bước vào giai đoạn mùa xuân, tức giai đoạn phục sinh—Nhã. 2:10-13.

G. Bí quyết để chiến thắng là không bao giờ nhìn xem chính mình mà tách rời khỏi Christ và không bao giờ xem xét bản ngã ở ngoài Christ—Hê. 12:1-2a.

IV. "Hỡi bồ câu ta trong những khe đá, / Trong nơi trú ẩn trên vách núi, / Hãy để ta xem vẻ mặt nàng, / Cho ta nghe tiếng nàng; / Vì tiếng nàng êm dịu, / Vẻ mặt nàng thật đáng yêu"—Nhã. 2:14:

A. Chúng ta được giải cứu khỏi bản ngã qua sự hiệp một của mình với thập tự giá bởi quyền năng phục sinh của Christ qua sự tương giao của Ngài—c. 14:

1. Christ muốn người tìm kiếm Ngài, bồ câu của Ngài, cứ ở trong tình trạng liên tục được đóng đinh, tức là cứ ở trong Ngài là những khe đá, trong nơi trú ẩn trên vách núi—c. 14; Ga. 2:20; 1 Cô. 15:31; 2 Cô. 4:10-11.

2. Tuy nhiên, cứ ở trên thập tự giá là một việc khó, giống như việc đi vào những khe đá và nơi trú ẩn trên vách núi cao trên các ngọn núi bằng con đường gồ ghề.
3. Chúng ta được đóng đinh không phải bởi sự sống hoặc sức mạnh thiên nhiên của mình nhưng bởi quyền năng phục sinh, bởi sự hiện diện của Đấng Christ vượt qua núi và nhảy qua đồi, "nai cái rạng đông"—Thi. 22 tiêu đề; Châm. 4:18.
4. Để thêm sức và khích lệ người yêu Ngài trỗi dậy và ra khỏi tình trạng sa sút trong sự nội quan của bản ngã, Christ thêm sức cho nàng bằng cách cho nàng thấy quyền năng phục sinh của Ngài (Nhã. 2:8-9), và Ngài khích lệ nàng bằng những sự phong phú nở rộ của sự phục sinh của Ngài (cc. 10-13).
5. Chính là bởi quyền năng phục sinh của Christ, chứ không phải bởi sự sống thiên nhiên của chúng ta, mà chúng ta, những người yêu Christ, quyết định vác thập tự giá bằng cách từ chối bản ngã; đó cũng là bởi quyền năng phục sinh của Christ mà chúng ta có thể được đồng hóa theo sự chết của Ngài bằng cách làm một với thập tự giá Ngài—Mat. 16:24; Phil. 3:10; La. 8:13.
6. Thực tại của sự phục sinh là Đấng Christ thể linh (Gi. 11:25), Đấng là Linh được-tổng-kết nội cư và hòa quyện với linh được tái sinh của chúng ta (La. 8:16; 1 Cô. 6:17).

B. Chính trong linh hòa quyện như vậy mà chúng ta dự phần vào và kinh nghiệm sự phục sinh của Christ, là điều làm cho chúng ta có thể làm một với thập tự giá để được giải cứu khỏi bản ngã và được biến đổi thành một người mới trong thọ tạo mới của Đức Chúa Trời hầu làm trọn gia tể của Đức Chúa Trời trong việc xây dựng Thân thể hữu cơ của Đấng Christ.

V. Chúng ta phải chết mỗi ngày, nhận lấy thập tự giá mình mỗi ngày, được đồng hóa theo sự chết của Christ bởi Linh là quyền năng và sự phong phú của sự phục sinh của Ngài vì cớ Thân thể Ngài—15:31, 36; Lu. 9:23; Phil. 3:10; đc. Ôs. 6:1-3:

A. Chúng ta phải đi đường lối công chính bằng cách bước vào khải tượng và chức vụ của thời đại, nhận ra rằng mình chẳng có ích gì ngoài việc chết và được chôn để có thể vui hưởng các tầng trời mở ra, Linh Đức Chúa Trời giáng xuống và sự phát ngôn của Cha—Mat. 3:13-17; 21:32; đc. Êxc. 3:1-3.

B. Chúng ta phải vui hưởng sự chết quý báu của Christ với hiệu năng ngọt ngào của sự chết ấy, sự phục sinh quý báu của Christ với quyền năng xua đuổi của sự phục sinh ấy trong Christ là Linh tổng hợp vì nếp sống Hội thánh—Xuất. 30:23-25; La. 14:17-18; đc. Phil. 1:19-21; 2:13; 3:10; 4:11-13.

C. Chúng ta phải nhận lấy thập tự giá, có nghĩa là nhận lấy ý muốn của Đức Chúa Trời; thập tự giá là ý muốn của Đức Chúa Trời, và ý muốn của Đức Chúa Trời là thức ăn của chúng ta—Mat. 26:39; Hê. 10:5-10; Gi. 4:34:
1. Một Hội thánh duy nhất là ý muốn của Đức Chúa Trời, mỗi anh em và chị em trong Hội thánh là ý muốn của Đức Chúa Trời; do đó, mang vác thập tự giá là mang vác Hội thánh và mang vác mọi thánh đồ để có sự hiệp một đích thực—Êph. 4:1-3; 1 Cô. 1:10; Phil. 2:2.
2. Sự hiệp một trong vinh hiển thần thượng được thực tại hóa khi bản ngã bị từ chối hoàn toàn, và chúng ta lấy Thân thể làm trung tâm, chứ không lấy bản ngã làm trung tâm—Gi. 17:21-23; 1 Cô. 12:24-25.
3. Thập tự giá là ý muốn của Đức Chúa Trời trong môi trường bên ngoài và sự giết chết của Jesus trong bản thể bên trong, cùng tương tác để giết chết người thiên nhiên của chúng ta và tái lập chúng ta bằng Đức Chúa Trời của sự phục sinh—2 Cô. 4:10-12; 12:7-10; 13:3-4.
4. Nhận lấy thập tự giá vì Thân thể là để cho sự bình an của Christ phân xử trong lòng chúng ta, nhận Chúa là Đấng tha thứ làm sự sống của chúng ta, tiếp nhận những người tin Chúa, và xoay khỏi những người gây chia rẽ và lây lan sự chết—Côl. 3:12-15; Châm. 25:15, 20, 26; La. 15:7; 16:17; Dân. 6:6-7; Lê. 5:2.

D. Chúng ta phải vui hưởng Đấng Christ bị đóng đinh và phục sinh là Linh ban-sự-sống, làm giải pháp cho mọi nan đề trong nếp sống Hội thánh—1 Cô. 1:9; 2:2; 15:45b, 58.

E. Chúng ta phải ăn Đấng Christ bị đóng đinh và phục sinh là cây sự sống, uống Ngài là "thuốc kháng sinh" hằng ngày của mình—Khải. 2:7; 1 Phi. 2:24; 3:18; Gi. 6:57.

F. Chúng ta phải vui hưởng Jesus bị đóng đinh, bị giới hạn là miền đất của lúa mì, và Đấng Christ phục sinh, không bị giới hạn là miền đất lúa mạch—Phục. 8:8; Gi. 12:24; 6:9.

G. Chúng ta phải vui hưởng Đấng Christ bị đóng đinh là vầng đá thuộc linh của chúng ta bằng cách uống Ngài và tuôn Ngài ra là nước sự sống trong sự phục sinh để cứu chúng ta khỏi tội ác liên quan đến nơi thánh biệt—1 Cô. 10:4; Gi. 19:34; Xuất. 17:6; Dân. 20:8; 18:1; Giê. 2:13; Gi. 7:37-39; Êxc. 47:1; Khải. 22:1.

H. Chúng ta phải nhận Đấng Christ bị đóng đinh và phục sinh làm nơi cư ngụ của mình, nơi ẩn náu của mình, chỗ ẩn mật của Đấng Chí cao—Nhã. 2:14; Thi. 90:1; 91:1; 31:20; 83:3; Ês. 32:2; Xuất. 33:22; đc. Mat. 6:6; Gi. 14:23.

I. Chúng ta cần sống đời sống thuần khiết và đơn sơ tin cậy Đức Chúa Trời khi ở giữa hoàn cảnh pha trộn và phức tạp—Nhã. 2:2; 1 Vua. 7:17-20; Mat. 6:28.

J. Chúng ta phải liên tục vận dụng linh để từ chối bản ngã, điều vừa là hiện thân của Sa-tan vừa là hồn công bố độc lập với Đức Chúa Trời—La. 1:9; Mat. 16:22-24.

K. Chúng ta phải theo gương mẫu của Chúa Jesus, Đấng sống đời sống bị đóng đinh để biểu lộ sự sống đời đời, sống ra các thuộc tính thần thượng là những mĩ đức phàm nhân của Ngài; theo Ngài là khuôn mẫu của chúng ta cách nội tại nghĩa là nhờ ân điển của Christ mà mang các vết nung của Jesus trong thân thể mình—Gi. 5:30; 1 Phi. 2:21; Ga. 6:17-18.

L. Chúng ta phải phụng sự bởi Linh của Đức Chúa Trời vì vinh hiển của Đức Chúa Trời và không tự tin nơi chính mình—Phil. 3:3; 1 Tê. 3:13; 2 Cô. 4:5; 1 Cô. 10:31; đc. Châm. 25:28; 28:25-26; 29:23.

M. Chúng ta phải thấy khải tượng về Đấng Christ bị đóng đinh và áp dụng thập tự giá của Christ cho những hoàn cảnh cay đắng của mình và bản thể cay đắng của mình để vui hưởng Đấng Christ phục sinh là Đấng chữa lành và quyền năng chữa lành của chúng ta—Xuất. 15:22-27; 1 Phi. 2:24; Khải. 2:7; Mat. 9:12.

N. Chúng ta phải "bật lên" luật của Linh sự sống giết chết và phục sinh, tức là giữ cho chính mình liên tục tiếp xúc và chạm đến Chúa, để cứ ở trong sự ban phát thần thượng vì gia tể thần thượng—La. 8:2, 10, 6, 11, 13.

VI. Kết quả của việc chúng ta được giải cứu khỏi bản ngã qua sự hiệp một của chúng ta với thập tự giá là chúng ta kinh nghiệm sự phát triển mạnh mẽ của sự sống phục sinh, chúng ta kinh nghiệm và vui hưởng Christ, chúng ta lớn lên trong sự sống thần thượng, chúng ta được làm đẹp qua sự biến đổi, và chúng ta có ý thức về Thân thể Đấng Christ, sống trong Thân thể, qua Thân thể và vì Thân thể—Phil. 3:10; Côl. 2:19; La. 12:4-5, 15; 1 Cô. 12:12-27.

© 2026 Living Stream Ministry